

Els cavistes aposten per les plaques

El col·leccionisme de plaques de cava ha crescut notablement, fins empènyer els productors a fer noves edicions amb plaques de disseny acurat.

Abans que el col·leccionisme de plaques agafés volada a Catalunya apareixien una cinquantena de plaques noves cada any. L'any 1999 se n'editaren 232.

Ja fa sis anys que l'afició de col·leccionar plaques de cava (aquella xapeta metàl·lica que hi ha al damunt dels morrions amb què se solen segellar les ampolles de vins escumosos) ha deixat de ser una dèria individual cultivada per molts pocs per convertir-se en una passió col·lectiva que genera bibliografia, promou associacions i mou un grapat de diners. Tant és així que, fins i tot els mateixos elaboradors de cava, que en un principi es miraven la nova afició amb el somriure burleta dels descreguts, ara es veuen abocats a satisfer les demandes d'un col·lectiu cada cop més nombros, amb l'edició continuada de noves plaques.

200 noves plaques cada any. Hi ha petites caves per a les quals l'aparició d'una nova placa pot significar un interessant increment de vendes. Caves mitjanes que creen *cuvées* especials de preu elevat, per als quals resulta imprescindible una bona placa d'edició

limitada. I grans marques que comencen a rivalitzar en l'edició de sèries de disseny acurat. Abans que l'afició prengué les dimensions actuals i arribés a captar l'atenció dels elaboradors de cava, el nombre de plaques noves que apareixien cada any superava de poc la cinquantena. L'any passat, l'any del fals canvi de mil·lenni, se'n van editar 232, i aquest any ja se'n porten fetes prop de 200.

Som lluny encara de les més de 500 que surten cada any a la regió francesa de Champagne, però ens hi anem acostant a passos accelerats. A més, l'afició que fins fa poc era exclusiva de Catalunya, comença a estendre's també a d'altres comunitats de l'estat. Acaba d'aparèixer el primer catàleg de plaques de cava en espanyol i a finals de novembre s'ha celebrat a Madrid la primera trobada de col·leccionistes de plaques de fora del Principat.

A Catalunya, on ja es porten editats cinc catàlegs i un llibre d'història de les plaques, existeix una associació amb més de 700 membres, s'edita una revis-

ta trimestral i s'hi fan trobades tots els caps de setmana. Hi ha botigues especialitzades, material de col·leccionisme i una incessant activitat "arqueològica" que aconsegueix recuperar de les catacumbes dels vells cellers plaques molt antigues que fan les delícies dels aficionats. Ja fa temps que als casaments i als banquets no es llença ni una placa. Sempre hi ha algú que en col·lecciona o que coneix algú que ho fa, i quan no és així, els mateixos cambrers es mostren disposats a conservar-les. Les plaques es guarden i es canvien, però també es compren i es venen. Sobretot les antigues, que poden arribar a valer 25.000 o 50.000 pessetes amb relativa facilitat i fins i tot duplicar o triplicar aquestes xifres en casos excepcionals.

El negoci de les plaques. Pel que fa a les plaques modernes, n'hi ha de molt corrents, que tothom té i per tant ningú no busca, però n'hi ha també d'escasses, de caves petites difícils de trobar, per les quals de vegades es paguen quantitats

que superen el preu de l'ampolla a què estan destinades. Situació absurda, que no té altra explicació que la irracional passió que senten els col·leccionistes per l'objecte cobejat. L'hivern de 1999 van aparèixer un munt de plaques que contenien el 2000, el XXI, o la paraula mil·lenni. Moltes eren plaques corrents, del tipus litografiat, en tiratges més o menys elevats. D'altres, però, van servir per segellar cupatges molt limitats amb preus que oscil·laven entre les 8.000 i les 25.000 pessetes. Hi va haver dues plaques d'or de 18 quirats i mitja dotzena de plaques de plata de llei. Reedicions facsímils de plaques antigues, recuperació d'ampolles velles amb plaques encunyades i un variat etcètera que il·lustra la importància creixent que la ceba té també entre els cavistes.

Fora de l'estat, és a França on hi ha més col·leccionistes de plaques. Són uns quants milers i amb al xovinisme que els caracteritza se solen interessar poc pels nostres productes, que qualifiquen de vins *mousseux* amb un perceptible arronsament de nas. A continuació ve Itàlia, on l'afició està prenent també dimensions molt considerables. Com els francesos i els catalans, els italians editen també un catàleg de les seves plaques de vins escumosos i fan trobades periòdiques per intercanviar, comprar i vendre les seves plaques. Fa poc que ha aparegut també un catàleg amb informació sobre les plaques de la resta de països que elaboren vins escumosos, des de Zimbabwe a Austràlia, passant per l'Argentina o Turquia. Es tracta, però, d'un llibre dedicat fonamentalment als col·leccionistes catalans, francesos i italians, perquè fora d'aquests tres països, només s'ha detectat una lleugera activitat "placocavoflica" a Bèlgica, a Alemanya i als Estats Units. Finalment cal destacar també que Internet s'està convertint en el fòrum ideal per a l'afició. Existeixen ja desenes de pàgines web d'aficionats i associacions, tant de Catalunya com de França, amb informació molt diversa sobre les plaques de cava, i també amb ofertes i demandes per a l'intercanvi i la compra-venda.

Jordi Viader

Fruits de la Terra

Al Penedès,

la singular llum del

Mediterrani desvetlla

cada dia la terra.

Raig a raig, escalfa

i conforma el fruit més

preuat, el raïm, fins

a obtenir vins i caves

tot llum, tot vida.

CAVASHILL

Vins i caves

Moja - Alt Penedès

Tel 938 900 588

cavashill@cavashill.com

www.cavashill.com

e. comeca

